

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1896-1898. L
84:1 - 134**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Mycket tack för dina goda råd. Jag är naturligtvis alldeles för-
bi efter arbetet, annars skulle jag ha besökt dig och varit så
förfärligt. Det var jag som följde. Tävasthjörnas fel och laster, som
greps mig mest, utom sättet hvar på den andra framställda saken - ja
voro nu bara de närmaste kritikerna öfver. Det är härbt
att gå igenom dem, då man är utträttad och jag har krafter att
sätta emot med - Jag beger nu endast att och det är att få sova.

I går var jag på visit hos fru Edelstam för att få råd angående
visiten hos Kungens. Hon var mycket vänlig och ville fråga sin
nyheter öfverstämman Mures om saken. Så nu skall jag åter
gå till henne och höra hur denna utlätit sig. Alla andra tycka
nog, att jag bör gå, men ingen har särskild reds på saken.

Tonadag kväll var jag på en liten björning hos Eva Fryxell
det var hennes läsesällskap. Bilders, ^{vardag} och människors af
hennes slag. Du känner dem alla icke. De flesta voro gam-
la söta grummar mellan sextia och sjuttio, som lefva för väl-
görenhet och för att släppta barnbåcker. Jag hade tagit "boken" med
mig, för jag tyckte det var så lustigt sällskap. Jag läste början, hela inledningen.
Grumman voro väldigt qvicka. Och du skall veta, att ett par äro riktigt lä-
senskor - Eva, som väl ändå skall ha litterära begrepp, fast hon älskar
Liquor, var riktigt glad och högtiellt stämd. Hon tyckte, att det var något stor-
slaget, det såg jag.

I går var jag på Mörster Olof premiär på Hans teatern - Hela teatern var en
stor litterär salong. Jag såg jag tåkna upp dem alla, men de voro där, alla vä-
ra vänner från Binger Mörster till Heidekrantz. Jag såg fru och. Hon var vack-
er, jag blott jag så nära, att jag kunde bli presentad - Leventin kom till mig
för att säga, att han läst hälften af min bok. Premiär hade väl förmått ha-
nann ett korrekturensdrag för att komma på kritikerna ^{och} - ^{han kommit ut} - Mammuskollegiet är
ombytligt och skiftande. Han tyckte jag började, men sedan hade han förmått
många fina saker. Han såg vänlig ut och hade han varit mycket minnöjd så hade
han väl jag ^{direkt} förmått för att säga mig detta. Detta var min första kritik af en kri-
tiker. Jag skulle allt gärna velat veta hvarför han tyckte om början. Idag
han fann den operetiskt ^{eller aneligiös} - Han är naturligtvis uträntt romerska Petrolat -
Och Falbe Glansen, som såg, att kunde jag på fortsätningen sådane som
uppslaget skulle jag bli en Karlens författare - Talla fall är det ju

hög af oss bort till - farsat - Till frungeri medt. Jag vill
hållt af mig med en af dessa eller någon annan
vättre att han tyckte illa om något som är bra, ty början står sig nog
ändå än att han till ex. kallar "Plackorna", ty de kunde han recit fördräfvat.
Hän var för resten alls icke gripen af stor beundran. Men som en värdig
sakel som berättar ett litet barn. Hän roar mig allt mycket. Jag
kan ej vidare taga honom på alvar. Hän är för Parikaturmessig.
Hedberg lät presentera sig. Hän kom och såg nämligen ut och sade ej ett
ord. Min kusin Alleen Apejelino, som var med mig, medrade sedan
mycket hvad den mannen ville mig, som ej sade något.

Paulis besök var förligt med mig, det synes afverallt och är så lyckliga
ät Stockholm - Pauli är dräplig. Då vi nett tre akter af pjesen ~~frågade~~
hvad jag tyckte om ~~den~~ ^{den} Första akten är ryper, sade jag. Men,
sade han, märkte ni ej belysningen i andra akten. Det var vackert
att se hur de rönde sig mot den gamla kyrkkyrkan. Ja, då var jag inne
i situationen, så jag sade att jag tyckte att det var för obaligt ljus i solned-
gången i första akten. Sedan förstade vi hvarandra. Är det ej tillgjordt, så
är han lik Elfrida. Kunde jag är likadant. För mig är väl allt begrund,
anekdot, jag har varit ~~hos~~ bjuden till Paulis, men ej kunnat gå. För väl
gå upp och tacka. Men jag är allt ledare ät sken. Hvarför tror de så
näkert, att jag skall tycka om sken? De tala ej om dig och du får ut-
säktta att jag ej särskildt nämner om dig hvarken för Geijerstam
eller Paulis. Ja så, att de veta att vi alljämt hålla ihop, men jag
jag kan ej tala vid simpelt folk om dig. Med Ellen Roy därmed
Pau jag. Hän är mer genare jämförelsen med de andra ganska hygglig.
Hän förstär sig ej på mig, men han försöker att lära känna mig. Det gung
nog du, om han vore tillnärmad med mig i två år dagligen. Hän är
allt mycket rädd att jag skall vira dig med jag skrifven. På samma
gång tror jag nog att alla unga skriftställare i Stockholm gå och
läsa upp manuskript för hemma.

Jag får allt ibland underliga tankar, då jag går här. Det vaknar
hos mig tanken att på något och inflytande. Jag ser att om vi två slaga
oss med här, skulle vi om ett par år vara de mest betydande männi-
skor kanske i hela landet. Det är så, ni skulle det verkligen. Och
ni skulle på bost fördrävtligen i ned och skrift, Refua med mer-
delnuttan och tvinga fram ett noblare lefnadsätt hos konstnärerna.
Detta allt skulle vi kunna göra, men så vore det förbi med
all egen konstnärsvärdighet - Jag vet nog nu hvarför Ta-
vaststjärna var så tacksam mot oss. Det var allt därför att hans
aktuella tillfälliga lif var så fredligt, medan vi vore i Visby. Jag tycker
för resten om honom i alla fall. Hän var lätt och alls oflygig.
Mäster Olof som pffs är allt ganska birstfällig. Jag förstär